

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 15.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **13115** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. счл.148б, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. Л. К. като управител на [фирма], [населено място] срещу Заповед № РД-01-1014 / 09.11.2018 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на основание чл. 148б, ал. 1, т. 5, предл. първо, ал. 2 и ал. 3, чл.148, ал.10, т.4 от ЗДвП и Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (Наредба № Н-32) е се отнемат: Разрешение № 1032 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност (ПППТИ) на пътните превозни средства (ППС), както и списъка към него, издадено на [фирма]; предоставените на дружеството документи, с които се удостоверява извършването на периодичен технически преглед; индивидуалните печати за заверка на документи на техническите специалисти, включени в списъка към разрешението прекратен е достъпа на председателите на комисии и технически лица, извършващи прегледите, до информационната система по чл.147, ал.9 от ЗДвП и са заличени от регистъра.

Жалбоподателят [фирма], [населено място], представляван от управителя на дружеството И. Л. К., чрез адв. Б., твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Наведените основания за оспорване са за нарушение на материалния закон - чл.146, т.4 АПК. Сочи, че става въпрос за допусната грешка, която е била отстранена от

дружеството месец преди проверката, като сгрешените документи да били задържани, съответно предоставени на проверяващите от самия жалбоподател. Моли заповедта да бъде отменена. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи, като засегнато от него.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд – София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и възраженията на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Съгласно чл. 148б, ал.1, т.1 от ЗДвП „Разрешението и списъкът към него се отнемат, когато: 5. в контролно-техническият пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед по реда на наредбата по чл. 147, ал. 1“

Съгласно ал.2 на този член „разрешението се отнема с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощеното от него длъжностно лице.“

В заповедта се постановява: и отнемане на предоставените на лицето по чл. 148, ал. 2 документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, отнемане на индивидуалните печати за заверка на документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, предоставени на председателите на комисиите, извършващи прегледите, и техническите специалисти, включени в списъка към разрешението, издадено на лицето по чл. 148, ал. 2 и прекратяване на достъпа на председателя на комисията, извършваща прегледите, до информационната система по чл. 147, ал. 9.“

При горната уредба, съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган - Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, оправомощен със Заповед № РД-08-342 /1 7.08.2018 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Същата е постановена в предвидената от закона писмена форма на заповед и е мотивирана с фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ.

Следователно, актът е издаден от компетентния за това административен орган и в предписаната от закона писмена форма, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност, съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

В същото време, съдът счита, че са налице основанията за отмяна на акта по чл.146,

т.3 и т.4 от АПК по следните съображения:

Съдът счита, че преди да издаде заповедта, административният орган не е извършил обстоятелствена проверка относно твърденията на жалбоподателя за допуснатата техническа грешка. Изводите, че твърденията на извършвалите технически преглед лица за грешка са неоснователни, само въз основа на това, че документите на автомобил, за който не се е искало извършването на технически преглед, са се намирили в пункта с цел сключване на застраховка, но след проверка се установило, че този автомобил изобщо няма сключена застраховка, както и че според твърденията извършвалите прегледа лица документите на два автомобила са били представени от един и същ собственик, а се установило, че вторият автомобил е на друг собственик, са неаргументирани.

На 02.07.2018 г. едно лице В. К. е носело в пункта талоните на два автомобила, като е представило за преглед собствения си автомобил марка А. Р. с [рег.номер на МПС], който е заснет и при прегледа – снимка към Протокол № 16639481 / 02.07.2018 г. По каква причина е представил в пункта и документите на друг автомобил с марка Ауди и [рег.номер на МПС] и собственост на друго лице Д. И. / както се е установило от проверяващите впоследствие/ и дали това е било, за да се интересува за сключване на застраховка, това е без значение.

Очевидно е, че лицето В. К. на 02.07.2018 г. си е тръгнало от пункта със сгрешен документ за технически преглед, който удостоверява техническа годност на автомобил с марка Ауди с [рег.номер на МПС], който не е негов по талон, но в свидетелството за преминал годишен технически преглед е записано грешно като собственик именно той.

На практика, лицето си е тръгнало с документ, който е издаден за друг автомобил, на който не е собственик и без искания от него документ за притежавания от него автомобил.

След установената грешка от лицата, извършващи прегледа, те са издирили лицето, същото е дошло на дата 24.07.2018 г., на която отново е извършен преглед на неговия автомобил А. Р. с [рег.номер на МПС] и на тази дата му е издадено правилно свидетелство, като сгрешеното е задържано от фирмата - [фирма], [населено място]. Ако се е целяло издаването на свидетелство за автомобил, който не е представен реално за преглед, то нямаше лицето, което е представило своя автомобил за преглед да остане без такова и едва след като грешката е установена да отиде да му бъде издадено правилното, защото на практика за този период то е било останало без редовен документ.

Освен това, сгрешеното свидетелство не е предоставено на собственика на автомобила, то не е ползвано от него, а е задържано от фирмата.

Съдът възприема като достоверни твърденията, че става въпрос за допусната неволно техническа грешка, като на скенера са поставени талон / 1-ва част/ на автомобил с марка Ауди с [рег.номер на МПС] и талон / 2-ра част/ на това автомобил А. Р. с [рег.номер на МПС], в резултат на което е издадено и грешното свидетелство.

Съдът приема и твърденията на жалбоподателя, че това е бил единственият начин да поправят грешката си, като задържат сгрешения документ, тъй като нямат възможност да го заличат от системата.

Поправянето на допуснатата грешка е станало повече от месец / 24.07.2018 г./ преди извършването на проверката от страна на служителите на ИА „АА“ / 27.08.2018 г./ и документите са представени на проверяващите от самото дружество.

При тези съображения, съдът счита, че административният орган неправилно е счел, че е налице съставът на чл.148б, ал.1, т.5 от ЗДвП, и не е отчел всички признаци за наличието на допусната техническа неумишлена грешка при боравенето с документите.

При горното, съдът приема, че административният орган се е произнесъл без да установи всички факти от значение за случая и без да събере служебно дължими доказателства в нарушение на чл.9, ал.2, ал.3 и ал.4, чл.35 и чл.36 от АПК.

Мотивиран така, съдът счита, че макар оспореният отказ да е издаден от компетентния административен орган и в изискуемата писмена форма, то същият е постановен при неизяснени фактически обстоятелства, поради което и на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК следва да бъде отменен.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски, но присъждането на такива не е поискано в производството.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Л. К., като управител на [фирма], [населено място] № РД-01-1014 / 09.11.2018 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: